

og navnlig forsvindende, naar man ser hen til Folkets Fremtid og ønsker at bevare det Land, vi have modtaget fra vore Forfædre, usornindsflet til vore Efterkommere. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds talte meget om de Ulykker, der paabyrdes Befolkningen, de mange uopdragne Børn, de mange Børn, der døde, og de Børn, der ikke bleve fødte, saafremt vi skulde bidrage Mere til Forsvaret end ordinært. Jeg vil tillade mig at bede ham om samtidig dermed at tage i Betragtning alle de Ulykker, der ville ramme Folk, baade Bogne og Børn, naar de ere saa ulykkelige at komme ind under fremmed Herredømme. Jeg behøver desværre ikke at gaa saa langt for at finde en Analogi. Det ærede Medlem kan ikke mere end Andre her i denne Sal have forglemt, at ogsaa en Del af vort Folk netop er i en saadan Tilstand; jeg tror, det er bedre og nødvendiggere at holde dette for Die end de Betragtningers, som det ærede Medlem gif ud fra. Medens jeg saaledes er fuldstændig enig med den høie Regjering om, hvad der bør gøres og offres paa Forsvarssagen, kan jeg, i Henhold til, hvad der ifjor blev udtalt baade af mig selv, og fra den Side, jeg i Almindelighed stemmer med, ikke være enig i den Maade, hvorpaa Regjeringen mener, at disse Midler skulle tilveiebringes. Smidleritid vil der jo, som den høitærede Conseilspræsident bemærkede, paa et senere Stadium være rig Leilighed til at udtale sig derom, og jeg vil derfor blot i dette Dieblik gjøre nogle korte Bemærkninger. Det kan ikke være den høie Regjering ubekjendt, hvorledes ikke alene det Flertal, som ifjor og tidligere har været i Opposition til Regjeringen, men ogsaa en stor Mængde af Mindretallet stillede sig med Hensyn til dette Spørgsmaal, navnlig i sidste Samling. Det vil være Regjeringen bekjendt, at ikke alene Flertallet, men ogsaa Mindretallet af det Udvalg, der ifjor behandlede Lovforslaget om de overordentlige Bevillinger, udtalte sig om Nødvendigheden af at tilveiebringe extraordinære Midler, naar man skulde gjøre extraordinære Udgifter til Forsvarsvæsenet i det Omfang, som Regjeringen anser for nødvendig. Den høie Regjering vil ligeledes være bekjendt med, at der ved 3die Behandling af den omtalte Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme af 3 Medlemmer i Salen blev stillet et Endringsforslag, som gif i samme Retning, og at dette Forslag, der ganske vist blev forkastet, idet Thingets oppositionelle Flertal stemte derimod, dog samlede saa godt som alle Stemmer fra det daværende Mindretal. Det kan heller ikke være den høie Regjering ubekjendt, at et af de væsentligste Momenter, der hidrog til, at den forrige Regjering mistede al Støtte og Sympathi i dette Thing, netop var den Maade, hvorpaa den stillede sig med Hensyn til dette Spørgsmaal. Naar den høie Regjering har havt alt dette for Die, idet den har udkastet de Fi-

nantsplaner, hvormed den er fremkommen her for Thinget, vil den ikke have nogen Ret til at beklage sig over, om den ikke hos Thingets forhenværende Mindretal, det Mindretal, der udtalte sig paa denne Maade ifjor, skulde finde den Støtte, som den under andre Forhold maatte kunne gjøre Regning paa hos Mænd, der — hvad der gjælder om de fleste af Mindretallet — ere enige om, at der bør gøres noget Alvorligt i Forsvarssagen. Jeg tror, at der er meget faa Medlemmer i denne Sal, der, saaledes som det igaar blev udtalt af det ærede Medlem for Hifted Amts 3die Valgkreds (Bagger), ville billige den Maade, hvorpaa Regjeringen vil anvende det Overflud, som ventes. Jeg tror, at det nævnte ærede Medlem i saa Henseende staar paa et temmelig isoleret Standpunkt, og jeg vil tillade mig at gjøre den høie Regjering opmærksom paa, at den Understøttelse, den maatte finde hos det ærede Medlem, dog maasse taber noget af Vægt derved, at den med Hensyn til Opfattelsen af Nødvendigheden af Forsvarets Foranstaltninger maasse mindre kan regne paa det ærede Medlem end paa de allerfleste af de andre Medlemmer. Jeg haaber inidleritid, at vi endnu ikke have hørt det sidste Ord fra Regjeringen, og at den netop paa Grund af den varme Interesse for Forsvarsvæsenet, som jeg ikke tvivler paa, at hele Regjeringen er besjælet af, maa og vil komme til det Standpunkt, at den, naar den ser, at det er et unyttigt Arbejde at føre denne Sag paa den Maade, den har paatænkt, ogsaa som praktiske Politikere vil vide, at det vil blive nødvendigt at tage fat paa Sagen paa en anden Maade, og at den høie Regjering navnlig ikke vil stille Mindretallet her i Salen i det meget sørgelige og beklagelige Dilemma at maatte vælge imellem at ville have Forsvarssagen fremmet paa en praktisk og mulig Maade og at støtte en Regjering, der ganske vist, ligesom vi, ønsker denne Sag fremmet.

Th. Nielsen: Jeg maa allerførst beklage, at jeg i mit første Foredrag, da jeg gav en Skildring af vor finantsielle Stilling, saaledes som jeg opfattede den, formodentlig har brugt Ordet „Daler“ i Stedet for „Kroner“; thi der staar i mit Foredrag, at jeg har sagt, at der den 1ste April 1866 var en Statsgjæld paa 127 Millioner Daler, hvilket skal være 127 Millioner Kr. Jeg har nemlig udtrykkelig bemærket, at alle Aktiver vare fraregneede, baade Kassebeholdningen, Reserverfonden og de øvrige Aktiver i Kongeriget, og saa blev der kun 127 Millioner Kr. tilbage, ligesom der blev 97 Millioner Kr. tilbage d. 1ste April 1877; altsaa er der en Fremgang af 30 Millioner Kr., og ikke af 30 Millioner Daler, saaledes som der staar i mit Foredrag. Den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet bemærkede angaaende de Grindringer, jeg havde gjort om de